

YTTRANDE
2009-05-18

Dnr Ku2009/241/KV

Kulturdepartementet
103 33 Stockholm

Betänkande (SOU 2009:16) Grundanalys, Förnyelseprogram och Kulturpolitikens arkitektur av Kulturutredningen

Sammanfattning och allmänt

Svenska Tornedalingars Riksförbund – Tornionlaaksolaiset (STR-T) vill i detta remissvar prioritera frågan som rör nationella minoriteter och en del övergripande frågor som vi anser är viktiga.

STR-T instämmer i utredningens bedömning att kulturpolitiken behöver stärkas genom ett mer strategiskt och samordnat arbete utifrån de kulturpolitiska målen, men STR-T samtycker inte till att kvalitetsbegreppet tas bort och är ytterst tveksam till den nya sfärindelningen. STR-T menar också att portföljmodellen inte är fullt genomtänkt i utredningens förslag då t.ex. Kulturrådets uppbyggda kompetens gällande nationella minoriteter inte tillvaratas i den föreslagna modellen. Med tanke på Sveriges åtagande för de nationella minoriteterna så anser vi att frågorna kring de nationella minoriteterna mer generellt har fått en alldeles för liten plats i en utredning av denna dignitet där framtidens kulturpolitik behandlas. Utredningen har också i frågan om de nationella minoriteterna i vissa fall utgått ifrån felaktiga antaganden, såsom t.ex. det faktum att det inte skulle finnas språkliga nationella hemvister för alla nationella minoritetsspråk i Sverige. Det faktum att alla nationella minoriteter saknar hemvister för sin kultur, är inget utredningen betonar heller. STR-T föreslår därmed att en utredning tillsätts som tittar på potentiella hemvister för alla nationella minoriteters kultur (inte bara nationell hemvist för romer), speciellt med tanke på att t.ex. meänkieli är en del av det svenska kulturarvet.

Övrigt detaljerat innehåll i denna omfattande kulturutredning har vi mindre erfarenhet av och avstår därför att kommentera.

Synpunkter kring betänkandet

Betänkande av kulturutredning Grundanalys

Sid 33 En översyn bör initieras för att i samråd med den romska minoritetens organisationer förbereda uppbyggnaden av en institutionell hemvist för den romska kulturen.

STR-T vill kritiskt poängtera och förtydliga att det inte heller för den tornedalska minoritetens kultur eller för någon annan minoritet finns någon ansvarig nationell instans eller hemvist. I dagsläget finns flertalet ideella organisationer inom den tornedalska kulturen utan ett tydligt nationellt ansvar som institution. Med anledning av detta ser STR-T det som ytterst nödvändigt att det också förbereds en översyn, för att i samråd med alla nationella minoriteter förbereda uppbyggnaden av institutionella hemvister för alla, inte enbart romer. STR-T har också tagit del av Kulturrådets remissvar, där Kulturrådet också ställer sig tveksamt till nödvändigheten av att välja ut en utpekad nationell romsk institution, som skäl anger Kulturrådet att det finns anledning att utgå från de existerande initiativ som finns då dessa har en god lokal förankring. Kulturrådet menar också att fler initiativ bör stödjas och att en institutionell hemvist bör ses långsiktig. STR-T instämmer i detta. Kulturrådet påpekar också att det inte ges en komplett bild av de reella förhållandena vad gäller minoriteternas institutioner i utredningen. Som skäl anger Kulturrådet att det för flertalet av organisationerna inte föreligger något definierat statligt uppdrag eller från statens sida formulerat ansvarsområde. Därtill är den statliga finansieringen av mycket skiftande omfattning och i flera fall för svag för att möjliggöra ett motsvarande nationellt ansvar.

Därför är STR-Ts förslag att det är ytterst nödvändigt att det förbereds en översyn för att i samråd med alla nationella minoriteter förbereda uppbyggnaden av institutionella hemvister för alla fem nationella minoriteter, samordningsvinster är effekten av ett parallellt genomförande.

STR-T vill också tillägga att Tornedalsteatern bedriver verksamhet som uppfattas som en institution, dock ska det tilläggas att organisationen är ideell utan tydligt ansvar som institution. En förstärkning av Tornedalsteatern skulle vara på sin plats. Uppenbarligen har inte utredningen tagit till sig de synpunkter som framförts av Tornedalsteatern.

Sid 54 ”Sverige har i alltfler sammanhang erkänt den språkliga mångfald som av historiska skäl redan finns i landet i form av minoritetsspråken samiska, finska, romani chib, meänkieli och jiddisch”

Att Sverige erkänner de nationella minoritetsspråken i fler sammanhang är Sveriges skyldighet då man ratificerat Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter och den europeiska stadgan om landsdels- och minoritetsspråk. Detta innebär att de nationella minoritetsspråken har en särställning i förhållande till andra språk. Med anledning av detta

anser vi att ovan formulering är märklig, då det är en skyldighet från ett folkrättsligt perspektiv.

STR-T kan också konstatera efter att ha genomfört projektet *Förbättrat samråd inom språkligt förvaltningsområde - Dialogmodellen* (IJ 2007/3085/DISK och IJ 2007/3365/DISK) i samverkan med Kommunförbundet i Norrbotten/Länsstyrelsen i Norrbotten att kunskapen om de nationella minoriteternas särställning och om Sveriges internationella minoritetsåtagande är bristfällig på lokal nivå och med denna erfarenhet i bagaget så torde det vara samma på nationell nivå.

STR-T är, precis som Kulturrådet, av åsikten att statliga myndigheter och institutioner bör tilldelas ett förtydligt ansvar för de nationella minoriteterna genom instruktioner, men även genom att uttryckligen nämna de nationella minoriteterna i relevanta förordningar. Att synliggöra och beakta de nationella minoriteternas behov bör integreras i all verksamhet – vilket också understryktes i ovannämnda projekt. Med ett förtydligt ansvar för respektive myndighet och institution säkerställs en prioritering av minoritetsfrågor och det skapas en tydlig ansvarsfördelning. STR-T betonar att det är viktigt med akuta och snabba insatser då språkbytesprocessen pågår bland de nationella minoriteterna och värdefulla delar av kulturarvet riskerar att försvinna med den äldre generationen.

Sid 175-176 "Med mer än trettio års perspektiv på 1974 års politik.....som kanske inte ens fått erkännandet att vara en eftersatt grupp"

STR-T välkomnar det förändrade synsättet i kulturpolitiken och vill även understryka att det måste vara synligt i ansvars- och resursfrågor. STR-T är av åsikten att, tack vare bl a Tornedalsteatern, är det idag många som är verksamma med olika typer av föreställningar och projekt inom musik, film och scenkonst. STR-T menar att exempelvis Tornedalsteatern är en organisation som har en hel del att tillföra majoritetssamhället. Nedan kort beskrivning hämtad från Tornedalsteaterns egen hemsida.

”Det är lätt att tala om explosion när vi ser den kulturella utvecklingen i Tornedalen de senaste åren. Fler och fler längs älven blir verksamma med olika typer av föreställningar och projekt inom musik, film och scenkonst. Tornedalsteatern firar 2006 tjugo år. Starten var ett möte mellan teater- musik- och språkintresserade ungdomar och länsregissören Ulla Lyttkens där meänkieli (tornedalsfinska) började användas som scenspråk. Idag kan man se att den ram som teatern format varit en mycket kreativ mylla för många personer och verksamheter. Tornedalsteatern är ett bra exempel på ny typ av institution. I Sverige har institutionerna inom scenkonstområdet handlat om enbart professionell verksamhet. Men de senaste åren har det blivit allt tydligare att framgångsrik teaterverksamhet kan komma till stånd just i mötet mellan professionella och amatörer, precis så som Tornedalsteatern arbetat. Några andra teatrar i Sverige skulle också kunna visas upp som exempel på det som internationellt kallas ”community theatre”, teatrar som med en liten professionell kärna genom olika projekt får mycket stor betydelse för det omgivande samhället, och uppnår förutom kreativ och konstnärlig inspiration också flera viktiga sociala mål. I Sverige hamnar dock lätt dessa teatrar utanför fungerande bidragssystem eftersom staten inte tar ansvar för amatörkulturens möte med det professionella, utan lämnar över ansvaret till

kommunerna, vilkas ekonomiska ställning som vi alla vet oftast är alltför bekymmersam. Här har Tornedalsteaterns lycka varit att ha tillfört minoritetsområdet, och kunnat erhålla statliga bidrag just av den anledningen. När man mäter de ekonomiska värdena av kulturella satsningar måste vi hitta metoder att förstå vad självförtroende, självförståelse, tillit till varandra, kulturell identitet och utvecklingen av kreativa förmågor har för positiva effekter på företagsamhet och ansvarsfullt deltagande i samhällsarbetet. Tornedalsteatern arbetar vidare och hoppas på att det inom en inte alltför avlägsen framtid av stat, landsting och kommuner ges möjlighet att starta också en professionell ensemble inom meänkieliområdet.” (<http://www.tornedalsteatern.com/>)

Betänkande av kulturutredningen Förnyelseprogram

Sid 3-48 Vårt förslag till kulturpolitiska mål

STR-T är av åsikten att utredningens förslag vad gäller nya mål för kulturpolitiken inte bör genomföras, de är vaga och oprecisa i sitt syfte. STR-T är också av åsikten att målen även fortsättningsvis ska vara nationella. STR-T ifrågasätter också av vilken anledning kvalitetsmålet tagits bort då kvalitet är en viktig och självklar del av den nationella kulturpolitiken. Speciellt krävs kvalitetsmålet- och diskussionen för att främja dem som riskerar att få sina behov åsidosatta. För barn och unga kan ett borttagande av målen för konstnärlig kvalitet få allvarliga konsekvenser. STR-T instämmer i Kulturrådets yttrande:

”Avsaknaden av ett barnperspektiv blir särskilt problematisk just i förhållande till förslaget om nya kulturpolitiska mål. Genom att ta bort målet om att främja konstnärlig förnyelse och kvalitet och därigenom motverka kommersialismens negativa verkningar och målet om att kulturen ska vara en obunden kraft i samhället tar Kulturutredningen bort statens incitament att stödja kultur för barn och unga av hög kvalitet som också kan vara en motvikt till det kommersiella utbudet. Att stödja sådan konst och kultur för barn och unga, menar Kulturrådet, måste vara en av statens huvuduppgifter så att valmöjligheterna i utbudet breddas. Eftersom det i hög grad är vuxna som väljer vilken kultur som distribueras till barn och unga är det särskilt viktigt att diskussionen om vad som är kvalitet inom barn- och ungdomskulturen hålls levande.”

När det gäller kulturarvsmålet tillstyrker STR-T utredningens resonemang då det är avgörande att bekräfta människors olika bakgrund och rätt till sitt eget kulturarv, detta med hänsyn till konventionerna som Sverige ratificerat. STR-T vill också belysa att det idag inte finns någon ansvarig nationell institution för det tornedalska kulturarvet – vilket är anmärkningsvärt med tanke på statusen som nationell minoritet.

Sid 49-95 Kap 9 Kulturpolitik, civilsamhälle och folkbildning

Utredningen föreslår att regeringen tar initiativ till en dialog med de civilsamhälleliga organisationerna på kulturens område och med Sveriges kommuner och landsting (SKL) och att bl.a. de nationella minoriteternas organisationer inkluderas i denna dialog. STR-T anser att

denna typ av dialog är ett positivt sätt att initiera samarbete mellan majoritets- och minoritetskulturen. STR-T instämmer i förslaget.

Däremot vill STR-T framföra en synpunkt; sedan konventionerna ratificerades för de nationella minoriteterna för snart tio år sedan har SKL, trots påstötningar från olika organisationer och myndigheter, endast arrangerat en enda konferens som rör nationella minoriteter. Detta anser vi är mycket allvarligt från myndighetssynpunkt.

I Regeringens proposition (2008/09:158) *Från erkännande till egenmakt* anges starkt inflytande för de nationella minoriteterna. Detta innebär kortfattat att regeringen föreslår att de nationella minoriteternas rätt till inflytande lagregleras. Detta anser STR-T är ett viktigt steg i att uppfylla de ramkonventioner som Sverige ratificerat, flertalet myndigheter bör uppmärksamma detta.

Kap 10 Kulturpolitiken som aspektpolitik – samspelet med andra samhällsområden

Det är positivt att utredningen föreslår ett samlat nationellt ansvar för kultur i skolan. STR-T anser att det är mycket viktigt att de nationella minoriteternas kulturarv ges utrymme i undervisningen i skolan, men det är lika viktigt att de nationella minoriteternas kultur syns i samhället i alla relevanta sammanhang. Därigenom ökar både majoritetssamhällets och minoriteternas förståelse för de olika kulturyttringarna.

På sid 100 nämns att "I läroplanen är det angett att elever ska ha kunskaper om de nationella minoriteternas kultur, språk, religion och historia"

Enligt STR-T är det mycket viktigt att läroplanens krav omformuleras så att de nationella minoriteterna faktiskt anges utskrivna. Det har en betydande statushöjande effekt som inte ska underskattas både för språk och kultur om dessa också syns utskrivna i skrift, i alla sammanhang i samhället oavsett om det är fråga om läroplan eller något annat.

En ännu större brist enligt STR-T är att lärare som tar sin examen idag i Sverige saknar en obligatorisk introduktionskurs i nationella minoriteter där allmän kännedom om de fem minoriteterna och deras minoritetsspråk behandlas. STR-T menar att det är av yttersta vikt att alla lärare, oavsett inriktning (teoretisk eller praktisk) i sin lärarutbildning, får med sig kunskapen om Sveriges nationella minoriteter och har därmed efter examina tillräcklig kunskap om t.ex. vad tornedalingar och språket meänkieli är för något. En lärare som går sin utbildning i Malmö och en lärare som går sin utbildning i Umeå ska ges samma baskunskap i form av en introduktionskurs om minoriteter och minoritetsspråk. En tydlig åtgärd såsom obligatorisk introduktionskurs i ämnesfältet resulterar i att lärarna har med sig bättre faktakunskap om minoriteter och minoritetsspråk i sitt yrkesliv och kan därför med sin kunskap bidra till att påverka attityder och värderingar i positiv riktning över hela landet.

Att lärarutbildningarna i Sverige på frivillig basis rekommenderas att informera och upplysa om nationella minoriteter är enligt STR-T inte ett alternativ. Ett obligatorium, som innebär att lärosätena är skyldiga att införa en introduktionskurs, behöver upprättas, framförallt för att snabbt öka kunskapsnivån hos lärarstudenter i hela Sverige, oavsett inriktning och nivå.

Enligt förslaget i propositionen för språklagen *Språk för alla*, är det, det allmänna som är ansvarig för att den enskilde ges möjlighet att lära sig, utveckla och använda språket. Det föreslås också att det allmänna ska ha ett särskilt ansvar för att skydda och främja minoritetsspråken. Det allmänna förekommer här som begrepp för stat och kommun och när man talar om det allmännas verksamhet avses offentlig verksamhet som utövas genom staten, primärkommunerna och landstingen. Då det allmänna nu får ett så stort ansvar för de nationella minoritetsspråken är det inte mer än korrekt att framtidens anställda, lärarstudenterna, får redan nu med sig obligatoriska baskunskaper. Detta för att lärarstudenterna på ett tillfredsställande och professionellt sätt i detalj ska klara av att informera och upplysa barn samt unga om Sveriges fem nationella minoriteter ute i verksamheterna i kommunal eller statlig regi.

I utredningen (sid 108) anges att *”kulturen kan användas som ett språkstimulerande och språkrevitaliserande verktyg, särskilt när det gäller kulturutövning där barnet själv deltar aktivt”*.

STR-T vill framföra ett förslag i detta ärende. Filmpool Nord, som är Sveriges första och näst största regionala produktions- och resurscentrum för film och fysiskt lokaliserad i Norrbotten har uttryckt önskan om att vidareutveckla sitt arbete med meänkieli och samiska. En del av Filmpool Nord's mediepedagogiska verksamhet rör pedagoger, barn och ungdomar i Norrbotten där fokus ligger på film och rörlig bild. Verksamhetens syfte är att i enlighet med nationella styrdokument för skolan erbjuda verktyg och metoder för ett medierikt lärande. Problematiken idag för Filmpool Nord är att de inte har något tydligt uppdrag att arbeta vidare med minoritetsspråk- och kultur och därmed inte heller några resurser. Ambitionen finns att arbeta med rörlig bild i språkrevitaliserande syfte. STR-T anser därför att det är akut att denna fråga lyfts, då språkbytesprocessen pågår bland de nationella minoriteterna och en stor del av kulturarvet riskerar att gå förlorat med den äldre generationen. Arbetet med rörlig bild tilltalar också den yngre generationen och STR-T vill hänvisa till utredningens *kapitel 2 – En värld i förändring*.

STR-T föreslår därför att STR-T i samverkan med Skolverket, UR, Institutet för språk och folkminnen, Filmpool Nord och Tornedalsteatern tilldelas uppdraget att i samverkan arbeta fram ett förslag till hur det tornedalska kulturarvet kan utvecklas vidare inom skolan, men också för barn och unga i samhället i övrigt, med hjälp av rörlig bild och teater.

12. Ökat samspel mellan stat, landsting och kommun - portföljmodellen

Utredningen föreslår att beslut om statliga kulturpolitiska medel ska lämnas över till den regionala nivån. Vad som är anmärkningsvärt är att i förslaget finns ingen konsekvensanalys av denna förändring. Enligt STR-Ts mening skulle ett fullföljande av förslaget innebära att staten fransäger sig ansvaret för den nationella kulturpolitiken och detta är inte förenligt med Sveriges ratificering av ramkonventionen eller minoritetsspråksstadgan. STR-T menar att det visst är viktigt att det regionala inflytandet bör öka över de statliga kulturmedel som fördelas regionalt och en större hänsyn bör tas till regionala behov och prioriteringar, men STR-T menar att detta mål kan nås genom att utveckla Kulturrådets befintliga arbetssätt.

Det är också angeläget att den nationella kulturpolitiken beaktas och att statens roll förtydligas. Det är en viktig uppgift för staten att säkra att den statliga kulturpolitiken når sina mål och att de insatser som görs främjar kvalitetsutveckling, effektivt resursutnyttjande och regional spridning. STR-T menar att det är en fara i att utredningen inte tydliggjort statens roll och uppgifter.

STR-T är också av den uppfattningen att förslaget är otydligt när det gäller hur den nationella kulturpolitiken ska beaktas i portföljmodellen. Enligt förslaget ska kriterier redovisas i en förordning, utredningen har dock inget förslag på innehållet i kriterierna. På motsvarande sätt menar utredningen att statens roll ska vara strategisk och drivande utan att ange hur det beaktas i portföljmodellen. STR-T delar inte utredningens uppfattning att en samverkansmodell som bygger på förhandling och överenskommelse förutsätter en förändrad statlig förvaltning inom kulturområdet. STR-T ser det som en stor och kostsam byråkrati under uppbyggnadstiden, vad som ytterligare oroar STR-T är att den kompetens som byggts upp vid Kulturrådet gällande nationella minoriteters kultur inte tillvaratas i den framtida modellen. STR-T ställer sig också frågande till utredningens förslag rörande en förhandlingsman som föreslås få i uppdrag att utveckla portföljmodellen. Det framgår inte tydligt hur denna organisatoriska åtgärd ska samspela med förslaget om att bilda en särskild myndighet som ska sköta förhandlingarna. En annan otydlighet i utredningen är hur samverkan ska ske mellan det nya Kulturrådet och sfärmyndigheten inom ramen för portföljmodellen. En förutsättning för att förhandla är ett tydligt mandat och en tydlig rollfördelning. Av förslaget framgår inte heller hur eller av vem storleken på portföljerna ska förvaltas. STR-T menar att portföljmodellen inte är genomtänkt i utredningens förslag.

STR-T konstaterar att Statens Kulturråd föreslagit en utveckling av utredningens förslag till portföljmodell, det förslaget bygger på ett arbetssätt som Kulturrådet utvecklat tillsammans med en del regioner/landsting.

Betänkande av kulturutredningen Kulturpolitikens arkitektur

Kap 15 En sfär för frågor om arkiv, bibliotek och språk - Kap 17 En sfär för frågor om konstarterna

Utredningsförslaget innebär att det bildas två stora och en liten sfärmyndighet. Därtill skapas en ny förhandlingsmyndighet – det nya Kulturrådet. Ett mer realistiskt och verkningfullt alternativ hade varit att föreslå att regeringen ger uppdrag till samverkan och nätverksbygge mellan myndigheterna inom aktuella kulturpolitiska områden. De tre sfärerna innebär på sikt stora myndigheter. STR-T menar att en konsekvensutredning behöver göras av eventuella effektivitetsvinster och om det verkligen blir mindre administrativa kostnader med så stora myndigheter. STR-T ställer sig också tveksamt till hur själva sfärerna är konstruerade och frågar sig om man skulle kunna tänka sig flera, inte så stora, men mer renodlade och genomtänkta sfärer. Det är tveksamt om man i längden vinner på att organisatoriskt sammanföra så olikartade verksamheter.

STR-T bedömer att den viktiga myndigheten, Institutet för språk och folkminns huvudsakliga uppgifter – att på vetenskaplig grund öka, levandegöra och sprida kunskaper om det immateriella kulturarvet och bedriva språkvård – osynliggörs i den föreslagna sfären för frågor om arkiv, bibliotek och språk. STR-T konstaterar oroligt att Institutet inte alls passar in i någon av sfärerna. Detta är oroande för STR-T eftersom Institutet är den nationella hemvisten för nationella minoritetsspråk/ansvarig instans för språk i Sverige. Att institutet inte passar in medför att nationella minoriteters språk inte får det utrymme de behöver i sfärerna. Det som skiljer Institutet för språk och folkminnen från flera andra myndigheter i sfären för arkiv, bibliotek och språk är graden av forskning och redan etablerade samarbeten med en rad universitet. Institutet har en viktig roll att fylla som den enda myndigheten med ett övergripande ansvar för språksituationen i Sverige och en av få myndigheter som förvaltar det immateriella kulturarvet. I utredningen finns inget explicit skrivet om immateriellt kulturarv, vilket är allvarligt ur minoritetssynpunkt. Ansvar för immateriell kultur i form av språk, dialekter, namn och folkminnen ligger idag hos Institutet för språk och folkminnen. Ett konkret exempel på immateriellt kulturarv är Kulturminneslagens hänsynsparagraf rörande ortnamnsbruk. Genom att belysa Institutet för språk och folkminnen som ett konkret exempel vill STR-T framhålla att förslaget om sfärer inte är genomtänkt.

STR-T är, precis som Kulturrådet, av åsikten att statliga myndigheter och institutioner bör tilldelas ett förtydligt ansvar för de nationella minoriteterna genom instruktioner, men även genom att uttryckligen nämna de nationella minoriteterna i relevanta förordningar. Det räcker inte endast med specifika öronmärkta medel. Att synliggöra och beakta de nationella minoriteternas behov bör integreras i all verksamhet – vilket också understryktes i tidigare nämnda projekt *Förbättrat samråd inom språkligt förvaltningsområde - Dialogmodellen*. Med ett förtydligt ansvar för respektive myndighet och institution säkerställs en prioritering av minoritetsfrågor och det skapas en tydlig ansvarsfördelning. STR-T betonar att det är

viktigt med akuta och snabba insatser då språkbytesprocessen pågår bland de nationella minoriteterna och värdefulla delar av kulturarvet riskerar att försvinna med den äldre generationen.

Sedan 2002 disponerar Kulturrådet särskilda anslag och stöd för nationella minoriteters språk och kultur. Kulturrådet har också inom anslaget för bidrag till litteratur och kulturtidskrifter uppgiften att stödja utgivning av nationella minoriteters litteratur och kulturtidskrifter. STR-T menar, precis som Kulturrådet, att staten/regeringen måste vidta åtgärder för att säkerställa en förbättrad efterlevnad av de åtaganden som ratificeringen av Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter och den europeiska stadgan om landsdels- och minoritetsspråk innebär. STR-T menar att samhällets företrädare ofta inte är medvetna om de nationella minoriteternas särställning och om Sveriges internationella minoritetsåtaganden. STR-T är djupt oroliga över medelstilldelningen i det tillänkta förslaget om sfärer.

STR-T avstyrker utredningens förslag om tillskapande av sfärmyndigheter. STR-T konstaterar att detta är även Kulturrådets mening.

Kap 18 En ny roll för Kulturrådet

STR-T ser inga fördelar med det nya Kulturrådet enligt utredningens förslag. STR-T är djupt oroad av hur en liten myndighet utan tillgång till egen sakkunskap inom respektive konstområde ska kunna fullgöra sitt strategiska uppdrag. Huvuduppgiften föreslås vara att leda förhandlingarna med landsting/regioner om portföljerna. STR-T frågar sig varför det behövs en sådan myndighet, som vid förhandlingsbordet helt ska förlita sig på kompetensen från sfäerna. I dagsläget har Kulturrådet arbets- och referensgrupper förankring i hela landet och sakkunskap om minoriteternas förhållanden. Detta innebär att med utredningens förslag riskerar man att slå sönder en djup kunskap och god överblick rörande kulturlivets utveckling och om de specifika förutsättningarna som råder inom minoritetskulturer. STR-T känner oro över denna omorganisering och befärar att med denna omorganisation kommer bristen på fria medel inom anslaget för nationella minoriteters språk och kultur att helt försvinna, som enligt vår mening måste öka radikalt och därmed inte minska eller försvinna. Risken är också överhängande att minoritetsgrupperna inte kan skapa förutsättningar att kunna bedriva långsiktig verksamhet, vilket också Kulturrådet pekat ut som en viktig åtgärd för dess verksamhet.

STR-T avstyrker därför förslaget om det nya Kulturrådet samt förslaget om en förhandlingsman. STR-T konstaterar även att Kulturrådet avstyrkt förslaget.

Nya undersökningar som bör beaktas

IJ2007/2710/D, *Situationen för minoritetsspråket meänkieli i Sverige*, Harriet Kuoppa, Institutet för språk och folkminnen, DAUM.

För STR-T
Dag som ovan

Tore Hjorth
Ordförande

Maja Mella
Handläggare